

„Soča“ izhaja vsak petek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanica“ se plačuje za navadno tiskopisno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici, blizu „treh kron“, na starem trgu; in nanski ulici; v Ajdovščini pri trgovcu g. Dolencu.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici v Hilarijanski tiskarni, naročnja pa opravištvu „Soča“ Via Rabatta (Rabatišče) št. 20.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

P. n. naročnikom.

S koncem t. m. poteče naročnina prvega pol leta. Gospode naročnike, ki niso še poslali naročnine tega pol leta, prosimo da blagovolje to hitro storiti. Druge naročnike pa, ki so za prvo polletje (naročnino že plačali, prosimo, da jo ponovno za drugo polovico. Opravištvu mora sedaj tiskovne stroške do čistega poplačati, in torej opominja, da bi vsak spolnil svojo dolžnost.

OPRAVIŠTVO „SOČA“.

Deželni zbor goriški

Iz 3. seje 21. jun.

Začetek seje ob 5. uri. Potrđi se zapisnik prejšnje seje. Predsednik naznani, da pride nocoj nj. ces. visokot nadvojvoda Albrecht in predlaga naj bi se mu deželni zbor poklonil po deputaciji 4 udov. Vsi poslanci vstanejo v znamenje pritrditve.

Mnogo peticij izroči zbor dotičnim odsekom v razpravo. Predsednik bere protem predlog, ki ga je podal dr. Tonkli, in se tako-glasi:

POSTAVA.

veljavna za pokneženo grofijo Goriško in Gradiščansko, po kateri se spremenita §. §. 4 i 13, volilne postave za deželni zbor. —

Po predlogu deželnega zbora poknežene moje grofije Goriške in Gradiščanske ukazujem tako:

Člen I. —

§. §. 4. in 13. volilne postave za deželni zbor poknežene grofije Goriške in Gradiščanske od 26. februarja 1861 oziroma dež. postave od 26. januarja 1867 št. 6 (dež. zak. za primorske) devata se, kar se tiče njunega dosedanjega zloga, ob veljavo, in se inata odslej glasiti tako le:

§. 4. Vsako mesto, vsak trg in zavoljo obrtnosti imenitni kraj imenovani v volilnih vkrajih v prejšnjem §. 3. pod črko a navedenih je tudi ob enem volišče, v volilnih okrajih, ki obsegajo dva ali več mest, trgov in krajev zavoljo obrtnosti imenitnih, je glavno volišče dotičnega volilnega okraja tisti kraj, kateri je v prejšnjem §. 3. pod črko a pri odločbi vsakega volilnega okraja prvi imenovan. —

§. 13. V §. 3. črka a naštetih mestih, trgoviščih in krajih zavoljo obrtnosti imenitnih volijo poslance na ravnost (po neposrednji volitvi) vsi tisti občinarji, katerih ne izklepa od volilne pravice dež. postava od 13. januarja 1869 št. 5 (dež. zakonika za Primorsko) in katerim je po posebnem občinskem stanovilu (statuta) ali po občinski postavi od 7. aprila 1864 dana oblast, voliti občinske zastopnike omenjenih, kakor poseben volilni okraj razglašeni mest, trgovišč in obrtnih krajev, če so oni iz prve ali druge volilne skupščine, ali pa če v tretji skupščini plačujejo vsaj pet goldinarjev izravnega (neposrednjega) davka: —

Člen II.

Ta postava stopi v djanje s prvo prihodnjo volitvijo za deželni zbor.

Člen III.

Ministru notranjega je naročena izvršba te postave. —

Ta predlog pride v obravnavo v prihodnji seji. Sprejela se je postava o razdelitvi občinskih zemljišč Gorjanske in Nadrožce. Dovolilo se je tudi 300 gld. kmetijski družbi za skupno (kolektivno) razstavo kmetijskih pridelkov.

G. Fr. Mrevle, bivši učitelj v sv. Križi, dobi 100 gl. pokojninske podpore. — Sprejela se je delitev občinskih zemljišč za nekoliko kosov občine rifenberške.

Prebrala in sprejela se je potem dolga vrsta sklepnih računov za leto 1881 in proračunov za l. 1883.

G. posl. Faganel prebere na to naslednjo interpelacijo:

V seji dne 4. decembra 1872 smo nekteri popisali, koliko škode dela hudournik Ozeljansček pri Šempasu na državni tako imenovani Dunajski cesti, ter smo prašali: Ali je visoke vlade volja še v na-

slednjem letu most in cesto na dotičnem mestu primerno v. digniti? — Toda v dolgi dobi 10 let ni se visoki vladi vredno zdelo na našo pohlevno interpelacijo kaj odgovoriti, pa tudi ne kaj započeti, da bi se omenjeni veliki neprilichnosti v okom prišlo.

Nezgode, popisane v takratni interpelaciji, so se pozaceje velikokrat ponavljale, posebno dne 10. tek. meseca je Ozeljansček po njivah in senožetih, ki ga obdajajo, tako velikansko škodo naredil, da bodo njih lastniki, ako se še kedaj kaj enacega zgodi, zares prisiljeni, prositi, da se jim izbrišejo davki — kajti potok jim odnaša vso zemljo a namesto nje nasipa grušča in kamenja.

Zraven tega pa je pomisliti, da omenjeni hudournik pri vsakem velikem dežji cesto preplavi, z gruščem zasuje ali drugače poškoduje. Pri tako imenovanem novem zidu prodira voda na cesto in drči po njej, da je večkrat komunikacija po več ur in tudi celi dan pretrgana. Naslednji dan pa je vse z blatom in kamenjem zasuto, da ne more ubogi voznik ne naprej ne nazaj. — To se godi leto za letom o vsakem večem deževju na državni cesti, katera veže Gorico po Vipavski dolini s Kranjsko deželo ter je v daljavi treh milj s tremi mitnicami preprežena.

Tem velikim neprilichnostim in pogostim nezgodam bi se pa lahko v okom prišlo s' tem, da se na dotičnem mestu cesta z mostom vred primerno vzdigne. Zato ni treba ogromnih stroškov; mitnični dohodki bi v kratki dobi zaležili potrošeni denar.

Kolikor je znano, je c. kr. stavbeni urad uravnava ceste pri Šempasu uže prod mnogimi leti projektiral. A projekt je ostal v aktih, cesta pa je ostala taka, kakoršna je bila, samc da so jo po vsaki škodi komisijonalno pregledavali in potem vsakrat za silo pokrpali. Kar je do zdaj vsakoletno popravljanje s komisijami vred stalo, s tem bi se bilo potrebno povikšanje uže davno lahko dognalo.

Letos bi se pa ubogemu ljudstvu z delom neizmerno ustreglo. Kakor je znano, je toča dne 31. maja silno škodo naredila v Šempaski županiji, pokončavši ves žitni, vinski in sadni pridelek — razun turšice vse, kar zamore ubozeza kmeta živiti in ohraniti. Revščina je velika, stiska huda — in lakota pred durmi. Predelavanje ceste pri Šempasu, katero je uže tako neobhodno potrebno, bi ob enem kaj zaslužka priskrbelo ubogemu ljudstvu, da se bo moglo za silo preživiti.

Gledé na veliko važnost dotične državne ceste — in na vse to, kar smo zgorej razložili, oprostujemo se podpisani poslanci staviti do visoke vlade — po zborovem predsedništvu naslednje vprašanje:

Ali misli vis. c. kr. vlada za to priskrbeti, da se državna cesta pri Šempasu v najkrajše mogoči dobi tako predela, da se ne bo več bati poškodovanja po hudourniku Ozeljansčeku ni cesti ni zemljiščem okoli nje? Sledé podpisi poslancev.

Grofu Strassoldu dovoli zbor 15 dni dopusta. j

Dopisi.

V Gorici, 22. jun. Gorica je ta mesec zares imenitna; daleč po svetu raznašajo, kaj se zdaj pri nas godi. Zgodilo pa se je prav za prav že zlavna mnogo; ali ovedeli so se še le zdaj, kakó se je to in ono vršilo. Pa tudi zdaj gledajo vse samo z ene strani. Dasi se je tudi v narodnem in političnem oziru le premnogo zagrešilo, tega noče vedeti niti od daleč najmanj ona stranka, ki zdaj takó ostro obsojuje slabo gospodarstvo z mestnim premoženjem. Dobro je pač, da so to stran, če tudi veliko prekasno, javno razkrili. Ali tega ne umemo, kakó hoče zdaj vse prevrniti tista stranka, katera je vedno vodila in volila, ki je vedno zvonec nosila. Zdjaj dokazujejo da je neki 90000 gld. primanjkljaja, da je enako zginal dobrodelni zaklad v znesku 97 tisoč gld., dasi je neki bil pred leti še nedotaknen itd. Čudijo se, da je šel novo izvoljeni župan dr. Maurovich v Trst, da bi dobil za Gorico kakih 80.000 gld. na posodo, vsoto,

katero mesto ravno zdaj živo potrebuje za pobotavanje dolgov in velikih obrestij, katere mora dajati za prejšnja velika posojila. Ali oskrbniki in voditelji, ki so gospodarstvo vodili, bili so voljeni v večini in z velikimi naporu od one stranke, ki zdaj izvoljence obsojuje. Da bi se ta „liberalna“ stranka s'kesala in so trkala z „mea culpa“, to ji nikakor noče v glavo.

Zdjaj sčuvajo in vznemirjajo niže ljudstvo, velika masa naj bi jim pomagala morda s tem, da bi ljudstvo ne sprevidelo, o d k o d izvirajo in so se nabrale toliko škodljive napake! V ljudstvu res vre, ali ljudstvo bi morali podučiti, koga naj zdaj po pravici obsojuje, ne pa zapeljevati množico za skrite sebične namene. V ponedeljek, 19. t. m. se je zbralo na stotine množice, zlasti izmed delavcev, in so proti 8. uri zvečer privreli iz vseh kotov na Travniki. Tu so se postavili najprej pred kavano „all'Europa“, in so začeli obsojevati v govorih in vsklkih zlasti mestnega tajnika g. Favettija. Ravno ondi so razbili njega gipsno podobo, ki je iz prejšnjih let po mestu razširjena v mnogih eksemplarih. Via, abasso Favetti! so kričali tu in pred njegovim stanovanjem, katero je na Travniki, in kamor se je naravnost množica pomeknila in potem mirno razpršila.

S tem so hoteli pokazati, da ne marajo več za sedanjega tajnika. O tej demonstraciji je mesto vedelo že prej en ali dva dni. Mislilo se je, da jo bo zato poklicana gosposka oblast zabranila; ali delavci so brez takih zaprek izvršili, za kar so bili namenjeni. Takih demonstracij menda Gorica ni še doživela mnogo; takih potij ljudstvo do nove dobe pri nas ni poznalo. Morda so prinesli to šego v naš kraj tisti, katerim utegne zdaj nevarna ali neprijetna postajati. Ljudstvo pa tudi to pot ni samo inicijativno postopalo; zagotavljajo, da so drugi za hrbtom, in da so ljudstvo deloma oplačali. Mi uikakor ne zagovarjamo dosedanjega mestnega vodstva; Slovenci imajo najmanj vzrokov zato. Tudi je g. Favetti mestnim Slovincem po načelih toliko znan, da ne morejo vskipeti v ljubezni do njega, da sodbo najmileje zasuknemo. Ali vendar ne moremo odobravati poti, po kateri se hoče zdaj mestnemu tajniku nagajati. Tako postopanje ni postavno, in g. Favetti je mestni uradnik, izvoljen od drugih in ne same od sebe postavljen. On je izvrševalec ukazav in del, kakor mu jih drugi naročajo in narekajo. Tudi ko bi on načelnike vodil, in bi torej bilo njegovo delo, kar se v imenu drugih izvrši, tudi v tem slučaju ni tajnik odgovoren na zunaj. Če ima mesto in ljudstvo kaj proti dosedanjemu gospodarstvu, naj sili v to, da se stvari zares pojasnijo in obelodanijo. Naj zadene s svojimi pušicami druge, ki so prevzeli odgovornost v mestu. Ljudstvo naj išče pravice po postavnih poti in naj se ne da voditi od takih, o katerih ne vé, ali bi bili boljši ljudski zastopniki.

Tudi je žalostno, da se sploh skuša ljudstvo podkupovati. Zato tudi mi „Ecove“ opazke v tem pogledu do pičice podpišemo. „Eco“ pravi: . . . mangian-du vien' l' appetito, e se oggi si fanno (namreč tali cose) a Cajo, domani potranno farsi egualmente a Sempronio, e così via . . . Kdor danes podkupi ljudstvo za par desetakov, utegnejo mu podkupiti isto ljudstvo jutri drugi za isti, če ne še za manjši znesek. In množica ostane vedno samo orožje sebičnikom, ne da bi spoznalo samo, kje je pravica, ne da bi doživelo pravi dobiček za bodočnost na svojo stran. Tisti ljudje, ki zdaj množico sčuvajo proti lastnim, vsaj dosedanjim prijateljem, so sčuvali in utegnejo pri prvi priliki sčuvati tudi proti Slovincem. Mi sicer ne vemo, kake vrste pobalini so že Slovincem čez noč table firm s zidov metali in zidove črnili, gotovo pa ne sodimo krivo, da taki pouličnjaki n' so daleč od onih, ki zdaj dajejo za vino, da bi ljudi svoje stranke s kakoršnega koli vzroka izpodmikali s pomočjo kratkovidne množice. Proč, principijalno proč torkaj z vsakim začetkom takih demonstracij in shodov iz mesta, ki je drugače v starih koreninah dosedaj mirno bilo!

Kanal, 18. t. m. Zadnji dopisi s Kanalskega nekako po ovinkih napadajo, namesto da bi naravnost

razloge naštevati. To me je napotilo, da sem se danes oglasil, ter postavil si v zadačo, spregovoriti nekoliko besed o prihodnjih občinskih volitvah kanalskih, ki bodo v 27. dan t. m. in to kot stranski spazovalec.

Volitve v občinski zastop so gotovo za vsacega zelo velike važnosti, kajti izvoljencem ne donajajo samo časti, ampak tudi težke dolžnosti in veliko odgovornost.

Da pa ni za tako velevažen posel sposoben kdor s'j bodi, je jasno; a ravno zaradi tega je sveta dolžnost vsakega občinarja, zbrati se k volitvi in oddati svoj glas onemu, ki se mu za to častno službo sposoben zdí, naj si bode uže njegov osební prijatelj ali sovražnik. Zastopnikom, zbranim po taki poti od vsega naroda, podaja ta posel toliko večo čast, in gotovo se bodo potem trudili, spoiliti svojo dolžnost v vsukem obziru. Dosledno je toraj, da se v krajih, kjer se zavedni občinarji mnogobrojno udeležujejo volitev, blagostanje množi.

Pa poglejmo sedaj, kako se vrše občinske volitve v krajih, kjer prebiva malo ali nič zavedno ljudstvo! Nenavednemu narodu ni pričakovati, da bi ga zvonec noseči, vsled različnih volilnih prevár v zastopstvu sedeči mogotci o namenu volitev podučili, kajti to bi jim utegnulo škodovati, in takim je vsegdar ljubše, ako pridejo v zbor le prikimovalci, ki kakor pokorni slugi glasujejo, kakor čutijo, da veter od prvakov pika. S tem hočem pokazati na neko nepriličnost, ki se je godila pri zadnjih občinskih volitvah v Kanalu. Nekteri veljavnejši možje svetovali so takrat posamičnim volilcem, koga naj volijo, in to v trenutku, ko so deloma že izustili imena tistih kandidatov, ktere so si bili namenili, voliti jih. Pri volitvi mora sicer biti agitacija, toda taka ni umestna, kajti vsled takega postopanja si volilci, in to posebno oni tretjega razreda, ki so večinoma reveži, dobivajoči zaslužka in kruha od prvakov, ne upajo priti v kolizijo s svojimi dobrotniki ali upniki. Raji se toraj ne udeležé volitev, in posledica tega je, da ostane lahko tretji razred brez zastopnikov.

Upajmo, da se pri prihodnjih volitvah ne bodo godili taki neredi, ampak da si bode narod sam izvolil take zastopnike, kakor si jih želi. Namen moj ni, nikakega napadati, ampak edino le ta, da se taki in enaki nedostatki (pomanjkljivosti) zaprečijo. Zato kličem h koncu vsem volilcem kanalske županije: Udeležite se v polnem številu prihodnjih volitev, da s tem pokažete, da biva tukaj čil, zaveden narod!

Stranski opazovalec.

Iz soške doline, (Izv. dop.) Mnogo se je uže pisarilo po raznih časopisih o plesu, a oprostite, ako tudi jaz par besedíc spregovorim o njem; a ne želim take borbe, kakoršna je bila v „Edinosti“ lan. leta. — Nočem dokazovati, da bi se brez plesa izhajati ne moglo, kajti plesali so vedno v vseh krajih, ter plešejo tudi dandanes in tako bodo plesali tudi, ko mene na svetu ne bo; nočem dokazovati, koliko škoduje ples na svetni in koliko na zdravji, — marveč le par besedíc gledé plesa na prostem in njega izrednih nasledkev. —

Gotovo je, da vsak raji pleše na prostem, kot v dvoranah, kar je naravno, a le to je slabo, da se okoli plesalcev nakopiči mnogo ljudstva, med tem mnogo nežne mladine.

Ko se božja kapljica ugreje v glavah razburjenih plesalcev, takrat vidi okoli stoječa mladina mnogoktero dejanje, posebno pa sliši tenko uho mnogokaj, kar jej gotova ne koristi, kajti globoko se vcepi v mlada srca, kar ni spodobno za mladino. In vse to godi se še po noči! Jaz bi menil, da bi starši morali na to paziti, da bi svoje déce ne pustili po celi popoldan in še po noči okolo plesišča zijala prodajati. — Zraven tega pa še nekaj, kar je še bolj graje vredno in neodpušljivo, namreč, da starši pusté svoji komaj 10 ali še manj let stari hčerki iti k plesišču, kjer stari fantje ubogo otroče vlačijo po plesišču, da se Bog vsmili! Koliko lepega se otroci o tacih prilikah naučé! S tem se podpira npravno-vérska odgoja, kaj ne?!

Starši kolnejo pozneje, ko jim odrasli otroci delajo nasprotnosti, ko jih ne slušajo, ko se vlačijo cele noči okolo!

Slišal sem uže večkrat govoriti in metati vso krivdo tako popačenih otrok na učitelje, kajti odkar so po vaseh šole vpeljane — pravijo — je mladina bolj pokvarjena. Naloga šole je duševne zmožnosti otrokove vzbujati in gojiti in na pravo pot napeljevati, da se bode otrok ko odraste znal sam voditi. Ako pa se otroci vodijo na plesišča, ko še šole obiskujejo, ne more veliko vplivati, ker starši in sploh slabe okoliščine šole ne podpirajo, ampak ji nasprotujejo — zato zajdejo taki otroci na slabo pot in v šoli vzbujenih in gojenih zmožnostij ne rabijo za dobro, ampak za slabo. Otrok, ki ni šole obiskoval, ima le slabo vzbujene duševne zmožnosti, radi tega so bili otroci v prejšnjih časih, dokler ni bilo po vaseh vpeljanih šol, manj pokvarjeni, kot so dandanes, ker zbrihtan človek naredi lahko mnogo dobrega, a lahko v isti meri tudi slabega. Kdo pa je tega kriv, da je mnogo otrok, posebno ko postanejo mladeniči in de-

kleta, na slabi poti? To so 1. starši sami najbolj in 2. slabe okoliščine, ali v obcem svet. —

Starši so vzrok slabe odgoje otrok zato, ker se nočejo vjemati s šolo, ker šoli nasprotujejo v besedi in dejanji. Otroci to slišijo, si globoko v srcé zatisnejo, in tako peša vpliv ali dobra moč šole na odgojo otrok.

Kar šola in cerkev — katera ima tudi pri odgoji otrok opraviti — ostro prepovesta, to starši svojim otrokom brez najmanjšega občutka dovolé in pusté. —

Jeden tak primér je pri današnjem mojem predmetu — pri plesu. Proti plesu se duhovščina toliko ubija, da, ko bi ljudstvo imelo kaména srca, bi se moralo vendar nekaj prijeti, a vendar je vse, „bob ob steno“. — Ko šola prepove, da otroci se ne smejo vlačiti okolo plesišča, kaj naredijo starši? Ne samo, da ne gledajo na šolske prepovedi in nauke, da pustijo otrokom celo popolnne in zvečer okolo plesišča, marveč oni dovolé otrokom tudi plesati. — Da to uže samo na sebi ni lepo, da deset — ali še manj letna deklica pleše, mi pač vsak pameten človek mora pritrditi; ako bi tudi šola tega ne prepovedala, bi pametni starši morali to spoznati. Zraven tega pa je otrok javno nasprotoval šolskim in cerkvenim naukom in ukazom!

Starši, tako učite otroke pokorščino!

Se vé da, kaj pomaga potem ves uk in vsa odgoja — vzbujati in učiti otroke, da bodo bolj zbrihtani za slabo, ker od dobrega jih odvrčate sami.

Ne rečem, da so vsi starši takošni, vendar žalibog mnogo jih je; drugi so taki, katerim je vse jedno, ki se za svoje otroke res premalo brigajo, tako da ostane otrok sam svoj gospod v izpolnjevanji šolskih dolžnostij. Da jih tak od staršev v nemar puščeni otrok ne izpelnjuje, je naravno, ker ga slabi tovariš k temu pregovorijo. — Tako postanejo otroci neposlušni šoli, počasi pa tudi staršem in vsem. Neposlušnost pa ima tudi svoje sestre; iz neubogljivosti izvirajo počasi vse slabe lastnosti in otroci, ki zrastle do mladeničev in deklet uže nočejo slišati nobenih ukazov nad seboj. Oni bi uže radi ukazovali — kar se žalibog — pogostem godi — svojim staršem! Starši koncem tožijo, da so otroci pokvarjeni, slabo odgojeni, — in na koga zračajo vso krivdo? Na ubozega učitelja, rekoč: moj otrok je hodil toliko let v šolo, pa je tako hudoben — ali smo bili mi taki, ko šole še videli nismo!

Poberi, učitelj, lep dar za tvoj velikanski trud, shrani ga, ojači se ž njim!

A, starši, premislite malo natančneje, ne sodite tako hitro pa krivem ubozega učitelja, ki žrtvuje dušo in telo, ako hoče zadostiti dolžnostim svojega stanu. — Izpolnjevatí pa jih je prisiljen, ako bi tudi ne hotel, tedaj on naredi — hoté ali nehoté — kar je v njegovej moči. Starši, pomislite malo pa vdarite se na prsa, ko vas otroci ne slašajo in druge neprilike uganjajo rekoč: mi, mi, mi — sami smo krivi! Ne podirajte, kar šola zida, marveč pomagajte zidati še vi, in delo, „z združenimi močmi“ bode lepo rastlo, in vaši otroci bodo kot mladeniči, možje, dekleta in žene obdani z vsemi lepimi lastnostim in čednostim.

P. M., učitelj.

V Trstu, 21. junija. Volitve za mestni, oziroma za deželni zbor Tržaški so končane. Stranka „naprednjakov“ ali „neresenihi“ panitalijanov je v zbor porinila ravno polovico vseh odbornikov, da ko bi s telegramom „Sl. N.“ hotel še Burgstallerja prišteti nerešenim Progresovcem, imeli bi ti celo večino glasov za se. Mogočna naša namestinja je takrat silno čudno postopala, nadejaje se, da bo s tem pri volitvah zmagała. A kdor Trst in njega prebivalce in razmere dobro pozna, moral je precej misliti, da vlada s takim postopanjem ne bode nič opravila. Zato je sramotno propadla v IV. volilnem razredu. Kaj malo je manjkalo, da s svojimi kandidati ni tudi popolnem propadla v III. volilnem razredu, v katerem je med volilci 661 c. k. uradnikov. In kljub velikanskemu pritisku na c. k. uradnike so Irredentari z veliko večino izvolili tudi v tem razredu dva svoja zastopnika (Benco in Biassoletto). Na mestnija je takrat celó politično društvo „Edinost“ najela, da je delalo za njo. Naši ljudje so res pravi mameluki! Povsodi lahko opazujejo, kako primorska vlada prezira in pritiska primorske Slované, kako jim nasprotuje namestnik Depretis, znani sovražnik slovanskemu življu na Primorskem, a sedaj se ti kratkovidni mameluki vendar dajo od njega rabiti za njegove namene. S tem pač ne bote rešili slovanske narodnosti, če z vašim nespametnim pometanjem in uklanjanjem privabite par zlatih križev! Vladi tržaški sedanji je treba pokazati roge ter jo učiti, da naj povsodi in zmeraj skrbi za Slované, da naj jih podpira — in da le po tej poti je mogoče krotiti celej državi nevarne irredentarje. Gole prazne besede: Slovani so faktor v Trstu! — sedaj se je to pač očito pokazalo. Oni možje, ki pri nas uganjajo visoko politiko, morajo leta in leta pripravljati oni faktor, da bode res merodajen. Primorsko vlado morajo prisiliti, da bo odkritosrčno podpirala razvitek onega faktorja (Slovanzov). — Da je vlada sramotno propadla v II. volilnem razredu, bi pač bila uže naprej lahko pre-

računila. V I razredu so prvi bogati posestniki res prodri z vsemi 12 kandidati.

Čudno, prečudno pa se je godilo v okolici, ki, zazdeljena v 6 okrajev, voli 6 poslancev. Politična „Edinost“ si je dala v mestu toliko opraviti — in v okolici je propadla z 2 kandidatom! Prej je nje glasilo razglasilo, da jej gre hudo za kandidate. Človek bi bil mislil, da bodo dr. Zgubo potegnili s prvaške police ter ga kot največjega odličnika postavili za kandidata! Res kratek spomin imajo nekteri puhloglavi kričarji in seb.šni nevedneži! — Zgaga.

Trst, 20. jun. (Volitve v tržaški okolici.) Pri nobenih volitvah v okolici niso še lahoni in naši nasprotniki takega naskoka naredili, kakor letošnje leto.

Zavezniki so jim bili izdajice, magistratovi beriči in kapovili v nekterih krajih, izvzemši I. okraji v Skedenji, kjer so Skedenjci oprali častno svoj madež in se kot najzavednejši in možati izkazali. Nasprotni kandidat Goracuchi s svojo elitegardo napel je vse sile, porabil vse pomočke, potrosil denarja, da se je bilo čuditi. Vse je pilo in jedlo, od 8. pa do 10. t. m. bilo je v I. okraji vse vprek pojedina, imenoval bi jo lahonsko oheet. Tu se je družilo Evviva Slovinci in m... per Goracuchi. Volilci so se oglašali, da je bilo joj, g. Goracuchi je kar v knjižici dotičnih imen iskal, če se reč vjema, ter delil ranjške, in vino je teklo mera za mero. Da so laže pili, poslal je v Skedenj nič manj ko 35 Ko. vampov. Na dan volitve je bilo vse napeto, lahonski agenti so letali vse vprek. Skedenjci pa so znali manevrirati izvrstno. Bolj ko se je bližal konec volitve, huje je bilo. Flügelladjutant Markovič hudoval se je: Ti h...či jedo in pijejo za Goracuchijevé denarje, pa svojega volijo, ves denar je tje vržen in toliko vina se je popilo in cigar pokadilo! Ko so se glasovi šteli, in je predsednik naznanil izid, zarorilo je Zivio Pagan! pevci pa se takoj prod šolo sv. Jakoba v Trstu, kjer se je volitev vršila, zapeli: Hej Slovani. Na stotine ljudstva je bilo priča te velike zmage in ovacije. Skedenjci so si zaslužili lavorjev venec. V II. okraji šlo je bolj mirno. V III. pokazale so se neke napake in nasprotna agitacija, pa ta se je takoj paralizirala. V IV. okraji Barkovlje, Rojan in Greta bil je najhujši boj: laški bogataš Cesare je prodrl z 12 glasovi. Velik terorizem je vladal od strani magistratovega briča Fičera in še nekoga, katera sta oba kot najemnika vse vporabila, da nasprotnik zmaga. Ravno v tem okraji je bilo izdajice na kupe, katere si bodedo dobro zapomnili. Krčmarja A. Pertota pri rumeni hiši priporočamo posebno Slovincem, pokazal se je pravi nasprotnik. Iz Barkovlje si zapomnimo nekega Spolovarja L., Znidaršiča in drugo kot naše nasprotnike. Tudi krčmar Pertot Fr. pri Skarpi je vreden podpore, pa le lahonske, njegovo vino bomo malo pili, bo uže g. Cesare odslej tje zahajal. V V. okraji, kjer je Edinost postavila g. Urbančiča za kandidata, agitiral je otročje častilakomen Burgstaller ves teden sam zase. Dal je ne Opčinah neko vsoto za uboge pred volitvijo, in g. župnik Čebular je spred altarja v polarnem govoru priporočal kandidaturu Burgstallerja, da je dobrotljiv gospod, da je mnogo storil za okraj itd. Potem pa je svaril svoje verne ovčice pred iškarijoti, podpihovalcí, zapeljivci in tentavci ter je s to pridigo dražil ljudstvo proti agitatorjem „Edinosti“, kar se je tudi pokazalo; kajti sredi cesarjeve obsula jih je druhal, na čelu jim poljski čuvaj, ter pretela s pretepom, toda postava vsacemu svoje prostost brani in tako so odjenjali, ko je zastopnik „Edinosti“ hotel žandarma pozvati. G. župnik se ne more izgovarjati, da je druge mislil, ko društvo „Edinost“, ko družih nasprotnikov ni bilo. Društvo „Edinost“ je korporacija. Čudimo se, da imamo v okolici duhovna našega naroda, pa se nasproti postavi narodnemu društvu, ki je le za brambo narodnih pravic vstanovljeno in se da po Burgstallerju pregovoriti. O tem se slišijo razni glasovi. Burgstallerja niso v Trstu samo zaradi tega volili, da se ne izgubi en glas v mestnem zboru; bil je tudi opominjan, da naj nikar ne kandidira; toda on se hoče vedno šopiriti in kazati v gorki želji, da bi dosegel kmalu kak križec ali še celo baronovski stan. Burgstaller je državni poslanec, pa kmalu bo pretekla doba treh let, in potem bomo znali Slovinci, kaj je Burgstaller. V VI. okraji je tudi intrigiral posvečenec za lahona, pa je na zadnje odjenjal vsled opomina. Le dva duhovna imamo v trž. okolici, da se kažeta res v pravem pomenu sina naroda, in oba sta v gorejni okolici! (Opomnjo o telegramih smo izpustili, ker je najbolje stvar dokazati kjer si bodi. Ur.) Drugi pot kaj več, posebno o intrigah.*)

Puškarovič.

* Ta dopis se postavlja na stališče dogodkov, potem ko se je začelo delovati. Naj naši bralci izvedó, do kake stopnje in kako so zreli volilci v trž. okolici. Prvi dopis, tudi iz Trsta, pa presoja in naznanja, kako bi bili imeli postopati trž. Slovinci nasproti trž. vladi. Oboje je podučno, in za to sprejmemo radi še druga poročila; vsekakor spregovorimo še kako o teh važnih volitvah tržaških. Ur.

V spomin Gorici
od II. primorskega vojaškega veteranskega društva
o priliki prihoda
Njegove c. kr. visokosti nadvojvoda ALBREHTA
v Gorico dne 21. rožnika 1802.

Ovenčaj danes se, Gorica slavna,
Ko Tebe Gost visoki počasti,
Ti Avstrije si hčerka starodavna,
Nje torej vedno vredna biti si:
Naprej od danes zatri zlobo, zmaja
Razvoj, ki Te spodjeda, Te mori,
Pogine zadnji naj, ki Te izdaja,
Pogine zadnji naj, ki Te črni!
Visok ko danes k Tebi Gost pribaja,
Obljubi biti vedno zvesta vez,
Močan okrog in krog vsaj te obdaja
Skalovja nikdar nerazrušljiv jez.
Ovenčaj se, kot venča se nevesta,
Naproti nesi zvesto Mu srcé, roko;
Obljubi Mu, da materi boš zvesta —
In jez Te naš na veke branil bo!
En veteran.

Politični pregled.

Novi minister Kallay marljivo premišljuje načrte, kako bi se Bosna in Hercegovina spravili na boljše stanje v zadovoljnost raznega prebivalstva. Kmalu hoče sam potovati po teh pokrajinah, in se na večtedenskem potovanju sam prepričati o vsakovrstnih razmerah. V Kallay-a imajo tudi Slovani največje zaupanje. Na Kallay-ovo prejšnje mesto v zunanjem ministerstvu je imenovan Oger Szögyeny, katerega „Pesti Naplo“ označuje in hvali kot zelo spretnega državljan in državnika, ki razmere pozna in utegne v delegacijah dobro zastopati ministra načelnika.

Kmetje so zborovali 18. t. m. v Brnu. Oni so bili največ iz nemških občin, in vendar so levico obsojali, češ, da od te ni nič pričakovati. Hočejo pa ustanoviti posebno kmečko zvezo. Levičarji zdaj poročajo o drž. zboru in obsojajo Taaffeja, se ve da, dasi jim je Bismark dobro podkuril. Nemški uradniki po Pemskem pa tudi napivajo pri pojedinah v zmislu levičarjev. V kupčijski in obrtnijski zbornici v Pelznu so pri dopol. volitvah zmagali samo češki kandidati; nemški opozicijonci imajo samo še 1 glas večine.

Mir se povrača v vstaške dežele; novačenje se je vršilo brez upora.

V Srbiji je vlada spravila nekako čudno toliko poslancev skupaj, da bo mogla Skupščina zborovati. Tiskovna svoboda dela vladi preglavico; zato jo hoče postavno omejiti. Čudno, da ni vlada prej poznala nezrelosti.

Lobanov je imenovan za ruskega poročnika na Dunaji. Namesto Novikova pride Nelidov kot izredni poslanec na konferenco v Carigrad zaradi Egipta.

Letos vzamejo v vojak v Rusiji 212.000 mož.

V nemškem drž. zboru, ki se je do 30. nov. odložil, je imel Bismark še drug velik govor kot odgovor brezobzirnemu poslancu Richterju. Nemški kancelar je ob tej priliki bičal liberalce vseh večih evropskih parlamentov, in se je potegnil za monarhije s tem, da je trdil, kako liberalci in naprednjaki nevedé in morda tudi nehoté napravljajo pot tako rekoč absolutnim republikam, ravno zato ker svoje zahteve neizmerno pretiravajo. Ko se je ozrl v naravni sestavi svojih eksemplifikacij na Avstrijo, je takoj zadel naravnost na Herbstu in njegovo stranko. Rekel je, da Herbstovci so „Herbstzeitlosen“, to je taki, ki so „brez časa“, in sicer zato, ker nikdar ne opravijo ali ne vstvarijo nič o pravem času. K temu govoru dodala je še „Norddeutsche Allg. Ztg.“, Bismarkova zastopnica, tako pojasnilo, kakoršno nikakor ne more biti „združeni levici“ naših liberalcev po volji. Zato se pa zdaj zvijajo, da je joj. Celi teden preobračajo Bismarkovo obsodbo, pa ne morejo nič ugodnega izvajati.

V Egiptu ni še zaželenega reda. Strah je Evropejce tako pretresel vsled zadnjih omenjenih pomorov, da se jih je vkrcalo (šlo na ladije) dosedaj že okoli 32.000 ter so odšli v Evropo,

in še vedno hitijo velike ladije po druge bežnike, ki puščajo v Egiptu vse premoženje, samo da bi si življenje rešili. Po takem je skoro polovico vseh Evropejcev Egipt nagloma zapustilo, samo zato ker niso evropski diplomati storili svoje dolžnosti. Tista prekleta zavist, ki vlada med evropskimi velevlastimi, je tudi zdaj kriva, da se Turčija naposled z vso Evropo norčuje; tista zavist je kriva, da diplomati ne pridejo do nobenega skupnega sklepa tudi tam, kjer se godi na milijone škode evropskim naseljenem, in da ti celó življenje izgubljajo zaradi takih nesrečnih konstelacij. Prav pravi „Tribüne“, da „Alliance israelite“ zna drugače brez diplomatskih strojev in stroškov svoje izvoljence, jude, varovati. Kakó je ta judovska zveza tedne in tedne tugovala po vseh evropskih judovskih listih zaradi preganjanja judov v Rusiji, in isti kriki so učinili, da je kratkovidna Evropa, v družbi z ubogimi mesti, nabrala milijone goldinarjev podpore judom, ki s kapitalom nad Evropo gospodujejo! Evropejci, sorodna kavkazka rasa, se pa še ne podpira, da bi vsaj lastno premoženje rešili!

Zdaj so napovedali skupno konferenco, pa Turčija noče na nji zastopana biti, ona kljubuje, češ, da tako posvetovanje je brez potrebe! Ona hoče gospodovati nad Egiptom, in kakor smo rekli, vodi Evropo za nos, ono Evropo, ki je „bolnega moža“ poslednji čas popolnem prezirala! V Egiptu se je sestavil nov kabinet, kateremu predsednik minister zunanjih zadev je Ragheb. Arabi, lisičja buča, kakor ma je videti že na obrazu, ostane pa nadalje vo. minister. Torej zopet malo upanja, da bi se spletke kmalu razmotale.

Domače stvari.

Nadvojvoda Albert prišel je te dni z Dunaja nadzorovat vojak na Primorsko. Bil je v Pulji in Trstu navdušeno sprejet, zlasti od veterancev. V sredo večer prišel je v isti namen tudi v Gorico. Dež. zbor je poslal posebno deputacijo k njemu, da ga pozdravi. Naši veteranci pa so porabili to prvo priliko, da z bakljado svoje veselje izrazijo. Da je veliki in slavni načelnik naše vojske sprejel častno predsedništvo vet. društva. Ob 8 1/2 uri v sredo večer šli so z godbami in bakljado (lampijoni) v dolgi, dolgi vrsti od šolske ulice proti gledišču, kjer so se ustavili pred veliko „poštno“ gostilno. Godba je zasvirala cesarsko pesen, vmes pa se je sto in stoteri klic z „Evviva“! „Živio“! odmeval od zidovja. V tem je stopil sam nadvojvoda Albert iz hotela, in je obšel vso dolgo vrsto veterancev, kakor so bili nastavljeni. Tu pa tam je veterance nagovoril in predsednika vet. društva g. Catinellija je na stanovanje k sebi poklical, da se mu je zahvalil za veliko in lepo ovacijo. Z navdušenimi in ponovljenimi vsklici je potem odšla bakljada po glavnih ulicah mestnih. Veteranci in ljudstvo so imeli lep večer.

Nadvojvoda Albert je bil povabil včeraj na obed premil. našega knezo-nadžkofa. Povabljen je bil tudi g. vit. pl. Catinelli, predsednik vet. društva.

Tridnevnik, zadnjič omenjena, je bila pri o. kapucinih v Gorici nenavadno svečana; k pridigam in svečanosti se je ljudstvo kar trlo. Slovenski so življenje novega svetnika oznanjali č. g. dr. Gabrivčič, dekan Kobal in dr. Mahnič, veliko mašo pa je imel vse 3 dni proš. g. dr. Valussi.

Novomašniki. — Prevzvišeni knez nadškof blagovolili so rediti tri četrtletnike, ti so: č. g. Ianez Murovec, Peter Božič, Goriške nadškofije, pa Nikolaj Sparožič, Krške šofije, in sicer 16. jun. za subdiakone, 18. za diakone; jutre 24. pa jih posvetijo za mašnike (v svoji kapeli). — Novo mašo bodo peli vsi že prih. nedeljo 25. jun. in sicer: č. g. Ianez Murovec v Melcih; č. g. Peter Božič pri svojem bratu v Batah; č. g. Nikolaj Sparožič v semeniški kapeli ob 7 1/2 zjutra.

Tombola bo v Gorici, kakor prejšnja leta 29. t. m. na praznik sv. Petra in Pavla. Cinkvina znaša 100, tombola pa 200 gld. Listki (kartele) dobivajo se po 20 kr. v tobakarnah.

Izpred porotne sodnije. 3., 5., 6. in 7. t. m. bila je sodnijska obravnava proti Francu Pignatariju od Ant. v Černičah, ki je 36 let star, oženjen, posestnik, nevešč branja in pisanja, že kaznovan. Tožil ga je zaradi sleparije France Hmelak kot varuh mladoletnih Ivane in Iovana Pignatari, češ, da ni bil pri c. kr. okr. sodniji naznanil vse zapuščine po očetu Antona Pignatariju, in sicer, da je bil zamolčal v

obligacijah vrednosti okoli 8000 ali 9000 gl., in da je mati Iosepina Pignatari imela oblast nad to vsoto, in da je tudi ž njo razpolagala. Tudi da je zatoženec zamolčal okoli 469 gld. 2. kr. dolgov, katere je bilo izterjati kot zapuščino po očetu.

Prvo prašanje so porotniki z 9, drugo pa z 11 glasovi zanikali, in takó je bil zatoženec Pignatari nekrivega spoznan. Zagovarjal ga je izvrstno dr. Pavel Frapposti.

Neža Kotnik, vrla krčmarica pri našem Jozelnu v Gorici, je umrla po malodnevni bolezni še le 38 let stara. Bila je znana po vsem mestu in daleč v okolici kot velika podpornica rev in sirot, ki žalujejo po nji. K pogrebu prišlo pa je tudi odlične gospode slov. in ital. narodnosti, in ljudstva iz mesta in iz okolice, da je bil sprevod dolg; kakor se zbira samo pri zaslužnih ljudeh. Ranjca ostane v blagem spominu vsem, ki so jo poznali.

Voznik Jos. Moz s Cingrafa v Gorici je skočil z voza, ko je hotel pod železničnim mostom pri Gorici z barko preplejati se na ono stran. Ali s skokom pade, in konja jo zavozita v Sočo. Oba konja in del voza so kmalu dobili v obližji prešlo soboto, jutro po nesreči; truplo nesrečenca so našli pa še le nekaj dni pozneje.

G. Winkler, dež. predsednik kranjski, prišel je bil čez Gorico k pogrebu v rojstni kraj na Trnovo, kjer mu je mati v visoki starosti umrla 17. t. m. Odpotoval je tod zopet v ponedeljek.

Nova maša bode v Podmeltu v nedeljo dne 25. junija. Pel jo bode novoposvečenec g. Ivan Murovec.

Štanjelska čitalnica priredi 25. t. m. sodelovanjem Rifenberskih in Komenskih pevcev veselico z naslednjim sporedom: Loterija. Govor. Petje. Igra: Gluh mora biti. Vstopnina: Udje 15, nudje 30 kr. Ker je čisti dohodek odmenjen za „Nar. dom“ v Ljubljani, sprejemali se bodo hvaležno večji darovi. Začetek ob 6. uri zvečer. Odbor.

Tržaške mestne volitve so dovršene, kakor naznanjata denašnja dopisa iz Trsta. Radovedni smo, kakó se starešinstvo in zbor ustanovi. Glasov je enako, na obeh straneh po 27, vendar je ta enakost ugodnejša nerešenim „naprednjakom“. Neugodnost je velika zlasti gledé na sklepe zbora kot mesta sveta, ker progresivci bodo stavili važne predloge na dnevni red, kedar bosta naš Nabergoj in špa Burgtaller — na Dunaji v drž. zboru. To je velika neprijetnost, za Slovence toliko večja, kolikor manj je „konservativna“ stranka Slovencev nasproti nezanesljiva. Ti patrioti ne bodo videli patriotičnosti v predlogih, ki bi tudi trž. okoličanom koristili.

Cesar je podelil po toči poškodovanim v ljutomerskem in ormožkem okraji 4000 gi; laui je bil po enaki škodi podaril 8000 gl.

„Edinost“ bo izhajala od 1. julija naprej po dvakrat na teden. „Poziv“ prih.

Jurij Grabrijan, dekan v Vipavskem trgu, je umrl in bo jutre pokop. Bil je častni kanonik, konzistorijalni svetovalec in vitez avst. Franc Jožefovega reda.

Dasi na zunanji čvrst, je bil zadnja leta zelo opešal in je trpel na bolezni; vendar je dosegel visoko starost celih 82 let (roj. 22. marca 1883 na Dolenjskem). Če se ne motimo, on je pesnikoval že l. 1822 in sicer za ono dobo v taki slovenščini, da se sedanjí rod čudi tej razmerni dovršeni obliki. Grabrijan je bil na cerkvenemu polju neutrudljiv. Novi visoki zvonik „za Logom“ je delo njegovih naporov. Bil je pa tudi pravi šolski prijatelj in iskren domoljub. Kot narodnega neumornega delavca ga pozna goriška dežela prek in prek kakor Krauska, katero je krepko in odločno zastopal tudi v dež. zboru. Zasluga ima za Ipavo in za slov. narod toliko, da ostane vedno v blagem spomni. Naj v miru počiva!

Davorin lenko v Srbiji: V 14. št. „Balkan-Press“ popisuje Bogovič velike zasluge Davorina, ki je še le v pravem pomenu vglasbil srbske pesni. Najlepše srbske artije in melodije je lenko uglasbil. Njegova: „Sto čutiš, čutiš, Srbine tužni“ je junako navduševala, ko so se bojevali za nezavisnost. Brez Jenkovih kompozicij ni koncerta, ni vesele zabave v Srbiji. Na vrhunec je pa lenko došel s svojo prvo srbsko opereto; „Vedeževalka“. V njej so izraženi vsi motivi z drugimi zahtevami, katere se opereti stavljajo. Kraljica Natalija, ljubiteljica in veščakinja v glasbi, je komponista pohvalila, in opereta se je morala 4 krat zaporedoma ponavljati v Belgradu, kar se doslej v Srbiji ni še slišalo. Bogovič želi slavnemu Slovence, Kranjcu še dolgo življenje in da bi vstvaril in vodil or tudi prvo srbsko opero. —

Takó časté in slavé našega rojaka srbski bratjel

Raki v Krki na Kranjskem so skoro vsi poginili za kugo. „Nov.“ svelejo, naj bi se raki s Francoskega vpeljali in v Krki spustili. Kranjci trpé vsled te kuge veliko denarno škodo, ker so rake do bro prodajali.

„Zvezda“, ilustrovan časopis, izhajajoč v Ljubljani

donu, došla nam je v drugi št. (za mesec maj). Ta maloruski list ureduje Grigorij Kupčanko. Velja za Avstrijo 6 gld. za celo in 3 gl. za pol leta. Naročuje se nanj z napisom: 50, Noel Street Islington, London N. Kdor zna ruski, vidi iz Zvezic, da mu malorusčina ne dela nobenih težav.

Balkan-Presse nam je došla s 14. št. v večani obliki in se je prestrojila tudi na znotraj. Ves nemški tekst hoče za naprej prinašati preložen tudi v srbskem jeziku in to zaradi Srbov, ki ne znajo dobro nemščine in zaradi tujcev, ki se, kakor prvi, po taki poti še v drugem jeziku po praktični poti izurijo. List polni predale od številke do številke z zanimivejo vsebino: kakor od začetka ima velike tržave v domači deželi od nazadnjakov in prenapetih radikalcev.

Tržno poročilo.

V Gorici, 31. maja 1882.

Kolonijali. Kava: Moka gld. 156—158; Ceylon ena po gl. 138—145, druga (Perla) 160—162; Portoriko gl. 128—134; Malabar gl. 108—114; St. Domingo gl. 104—106; Rio fin gl. 100—101 in aradnji gl. 84—92; Santos spodnji in fin gl. 96—102; Sladkor raf. domač gl. 52—53; Melis gl. 48—48.50; toličan gl. 46.46—50.—

Sadje. Rožiči gl. 10—12; mandelji gl. 102—104; grozdje suho (opaša) gl. 34—36; sultanina nova gl. 54—60.

Mast, sir in olje. Maslo gl. 80—94; mast ogerska gl. 80—82; slanina domača in ogerska gl. 78—80; sir pijačentinski, star gl. 138—176; pekoring gl. 140—148; sir bovški star gl. 115—120 in letošnji gl. 72—74; olje olivno (oljčno) najfinije gl. 70—72, fino gl. 64—66, srednje gl. 56—58; Corfu gl. 52—53; Raguza gl. 44; istrsko gl. —46; petrolej v sodcih gl. 15.25—15.50, v zabojih gl. 18.50—19. Vse navedene cene po 100 kg. (kil., kvintal).

Žito, moka in riž. Pšenica hekt. (100 litrov) gl. 9.75—10.25 sirk gl. 7—7.50; rž gl. 7.50—8; ječmen pehan (kaša) gl. 10—10.25; oves gl. 3.80—4.20; fižol gl. 9—11. Kdor hoče preračunati na staro mero, naj račun 31 litrov star pol., pri ovsu 5 lit. več. Riž (rajz) je najfiniji 100 kil. gl. 23—25, drugih vrst pa po gl. 19.22, 18—19 in 15.50—16. Moka št. I 100 kil. gl. 20—30, II gl. 19.70, III gl. 18.70, IV gl. 16.90, V gl. 14.60, VI. gl. 10.50. Otrobi z vrečo 100 kil. drobni gl. 5, debeli gl. 5.20.

Špirit in vino. Žganje domače hekt. gl. 46.48, špirit raf. gl. 36.—37; vino črno gl. 24—26; belo gl. 20—22.

Javna zahvala.

Vsem prijateljem, znancem in rojakom, ki so našo ljubo rajnko mater Katarino dne 19. t. m. k večnemu počitku spremili, ter nam svoje sočutje izrazili, izrekamo s tem vsem skupno javno zahvalo. Trnovo, dne 22. junija.

Rodbina WINKLER.

Vsej p. n. gosposki, kakor tudi kmetom, ki so spremili k večnemu počitku našo nepozabljivo NEZO, posebno pa tudi Prvaški godbi in pevcem, ki so ob sprevedu sodelovali, izrekamo najtoplejšo zahvalo.

V Gorici, 20. junija 1882.

Josip Katnik, soprog.
Josip Katnik, sinček.
Marija Katnik, hčerka.

POZOR!

Božjast. Oni, ki bolehalo zaradi krča ali živcev, in vsi ki se zanimajo za take bolezni in iščejo gotovega zdravila, naj si zaupno priskrbe brošuro dr. Boas-a. Brezplačno in franco jo razpošilja DR. BOAS

Paris, Avenue Kléber, 10
Champs-Élysées.

Bela Parlagi, prej firma Brachfeld et Wellisch München, zdaj Paris Avenue Wagram, 29 ne razpošiljajo več moje brošure, ker sem jim jo odtegnil.

Vabilo.

Iščemo za svoj list v vsakem večem mestu Evrope spretno agente, kateri se hočejo pečati z nabiro naročnikov in inseratov. Pogoji zelo ugodni. — Ponudbe naj se pošiljajo: **An die Administration der „Balkan Presse“**, — Belgrad.

Velika zaloga črnila

tvornic

Müller i Günther-Wagner-ja

Cenik:	
10 steklenic 1/16 Litra gld.	— 55.
50 " " " "	2.50
10 " " " "	1.—
50 " " " "	4.80
1 Liter s steklenico vred	— 60

Kancelijski papir 3 gld. rizma.

Ferdinand Wokulat

v Gorici.

Temeljt pomoč vsem, ki so v želodci ali trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

neslanja se večjim delom na čiščenje in snaženje sokrovice in krvi in na pospeševanje dobrega prebavljenja. Najboljše za to sredstvo je

dr. Roza življenski balzam.

Življenski balzam dr. Rosov odgovarja popolnem vsem tem zahtevam; isti oživi vse prebavanje, nareja zdravo in čisto kri, in truplo dobi svojo prejšnjo moč in zdravje zopet. Odpravlja vse težko prebavanje, osobito gnjus do jedi, kislo riganje, napetost, bljevanje, krč v želodci, zastlinjenost, zlato žilo, preobteženje želodca z jedili itd., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki se je v kratkem zaradi svojega izvrstnega uplivanja obče razširilo.

1 velika sklenica 1 gl., pol sklenice 50. kr. Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravil. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote, Velečenjeni gospod!

S toplo zahvalo Vam naznanjam, da mi je popolnem pomagal Vaš dr. Roza življenski balzam proti 8 mesecem trajajoči bolečini, to je proti stranskemu vjedanju na prsih, zaradi česar sem imel hudo napenjanje in želodčni krč.

Odkar rabim ta lek, sem popolnem zdrav in se dobro počutim, kar se mi preč kljubu vsaj zdravniški pomoči ni moglo posrečiti. Sprejmite torej mojo srčno zahvalo, in priporočam to zdravilo vsem, ki trpé vsled enake bolezni.

Trnecy Oajezd

Josip Tyrl, sodar.

SVARJENJE!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov življenski balzam iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so sahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rosovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rozov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3

V GORICI: G. Cristofoletti, lekarničar; G. B. Pontoni, lekarničar. V OGLEJH: Damaso d'Elia. V TRSTU: P. Prendini, lekarničar; G. Foraboschi, lekarničar. V ZAGREBU: Sigm. Miltbach, lekarničar.

Vse lekarne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo, ali strdijo, pri buleh vsake vrste, pri tutilih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenji, pri morski (mrtni) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, roah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurje očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper rak in vneto kožo, ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Raba je preprosta; mazilo (žavba) se namaže na platneni robec in se pritiska na bolno stran. Čez 4—6—8—12 ur se naredi nov flašter. — Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso ognujočo na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga, in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna ognujoča ven potegnjena. — Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo potiši. — Odprte in tekoče rane se morajo prej z mlačno vodo miti, potem se je mazilo nanje prilepiti.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušost, in po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.

Na znanje!

S 1. julijem t. l. bodo razne cerkvene in druge tiskovine iz Hilarijanske tiskarne na njen račun na prodaj tudi v knjigarni Pallich (poprej Dase) na Travniku.

Hilarijanska tiskarna.

Poziv!

Po ukazu c. kr. glavarstva v Gorici hodi sedaj preiskovalni komisar za vage, mere itd. okoli po vsem okraji. Da bo slov. ljudstvo vedelo, kam in kako se ima obračati, priporočam se jaz kot delavec in mojster zato, da izdelujem in popravljam vsake sorte mere in vage na Placuti št. 3 v Gorici.

Jakob Oblak.

Razpis učit. službe.

V tem okraji je razpisana ena služba učitelja-voditelja enorazrednice za definitivno — oziroma provizorično nastavljenje z dohodki III. plačilne vrste po postavi 4. marca 1879. Prosilci morajo svoje dokumentovane prošnje vložiti po postavni poti do 15. avgusta t. l. pri podpisnem okrajnem šol. svetu.

C. K. OKR. ŠOLSKI SVET V TOMINU
20. junija 1882.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrudovratnišo želodčno bolesto. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper srcepok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne proganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis, in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

Razglas.

Podpisani gospodarski svet naznanja, da so stari navadni semuji za živino in kramarijo pri sv. Egidiji „Tilhu“ v Suti dne 11. julija 1. septembra in 7. oktobra ponovljeni in se odo za naprej ravno iste dneve držali.

Ko bi se pa primerilo, da na tak tržni dan pade nedelja ali praznik, bode semenj koj drugi dan.

Živina bode na tri leta prosta štantnine.

GOSPODARSKI SVET V SUTI
dne 5. junija 1882.

Načelnik: JANEZ PIPAN.